

Kitab Daniel — Nomer Telung Puluh Lima

Mbedhah Kerangka Pranatan Kenabian: Pangretosan William Miller lan Telung Kakuwatan Sing Ngawonake Tumuju Armagedon

Jeff Pippenger

2023-12-30

Ing “wektu wekasan,” ing taun 1798, kitab Daniel, lan luwih mligi wahyu kang kaambarake déning Kali Ulai, kabikak segelé. Wahyu iku ngumumaké wiwitaning paukuman panlitèn ing tanggal 22 Oktober 1844. Ayat kang dadi dhasar tumrap kayektèn iku yaiku Daniel bab wolu, ayat patbelas. William Miller, utusan kang kapilih kanggo mangertèni kabikaké segelé pawarta iku, ora naté mangertèni kanthi sampurna kabèh kayektèn kang magepokan karo wahyu mau, nanging dhèwèké pancèn netepi pakaryan kang wus kaparingaké marang dhèwèké.

Nalika Miller wiwit sinau Sabda ramalan, panjenengané banjur mangertèni sapérangan paugeran panafsiran ramalan sing wis diidhèntifikasi lan ditetepaké ana ing sajroning Kitab Suci. Paugeran-paugeran mau banjur kabakukaké lan diidhèntifikasi minangka Paugerané William Miller tumrap Panafsiran. Paugeran-paugeran mau disahaké déning inspirasi lan diidhèntifikasi minangka paugeran sing bakal dienggo déning wong-wong sing ngumumaké wiwitaning pangadilan eksekutif ing wektu hukum Minggu. Miller neksèni yèn panjenengané miwiti pasinané marang Kitab Suci saka wiwitaning Kitab Suci lan mung nerusaké maju nalika panjenengané wis mangertèni apa sing lagi dipun-timbang nalika semana. Saka pendekatan iki gampang kanggo nyumurupi sebabé sapisanan Miller ngakoni ramalan-wektu sing ana gandhèngané karo pesen sing kudu panjenengané idhèntifikasi minangka sing kasampurnakaké ing taun 1844, yaiku “pitung mangsa” ing Imamat kaping rong puluh enem.

Pangudharan ilahi maringi weruh marang kita yèn malaékat Gabriel, bebarengan karo malaékat-malaékat suci liyané, nuntun pikirané Miller, kaya dene Gabriel wis nuntun pikirané Daniel, Yohanes sang panuduh wahyu, lan kabèh para nabi ing Alkitab; awit Gabriel wis kaparingan tugas kang wis dipaido déning Sétan. Tugasé Gabriel kagambar ing jeneng kapisané Sétan, yaiku Lucifer, kang tegesé pambawa pepadhang. Gabriel nggawa pepadhang kenabian marang Miller, lan ing katresnané marang pepadhang iku dhèwèké martakaké pawarta kang ngumumaké dibukaké pangadilan panyelidikan ing tanggal 22 Oktober 1844.

Kanthi pameca ing wekdal salajengipun, wong-wong kang kepéngin mangertos pakaryané William Miller bisa nyumurupi yèn dhèwèké kaparingan sawatara pamawas tumrap Sabda ramalan kang banjur dadi kunci tumrap pakaryané nglumpukaké piwulang bab pangadilan kang wis nyedhak. Salah siji saka kunci-kunci iku yaiku pangertosané yèn satunggal dina makili satunggal taun ing panrapan ramalan. Liyané manèh yaiku sawijining struktur ramalan kang dipigunakaké déning dhèwèké kanggo nempataké lan nyelarasaké garis-garis

ramalan kang ditemokaké. Struktur iku adhedhasar marang rong kakuwasan Setan kang nggawa kasirnan tumrap umaté Allah lan pasucèné Allah. Kabeh panemoné Miller dipasang ing dhuwur struktur ramalan kang makili sajarah kapirnan kang katut papalisme, kang sacara runtut nginjak-injak pasucèné Allah lan umaté Allah wiwit jaman Israèl kuna nganti Rawuhipun Kristus kaping Kalih.

Struktur profetik punika ndadosaken piyambakipun saged kanthi pas ngenali saben bebener ingkang dipunbetahaken kangge netepaken 22 Oktober 1844 minangka pambukaning paukuman. Nanging bebener punika winates, awit piyambakipun boten saged mirsani kakuwasan panganiaya kaping tiga ingkang ndherek paganisme lan kepausan wonten ing sajarah profetik. Boten prelu tumrap piyambakipun mirsani bebener punika, awit pakaryanipun inggih punika ngumumaken 22 Oktober 1844, lan pepadhanging kakuwasan panganiaya kaping tiga badhe kabikak sasampunipun tanggal punika.

Gandhèngané karo nyelaraské pangerten-pangerten kenabianné ing sajroning sawijining struktur saka loro kakuwatan kang njalari kasunyatan dadi sepi lan rusak, yaiku Roma kapir, kang banjur diterusaké déning Roma kapausan, ana uga pangertené yèn tembung kang dipertalèkaké dadi “kang saben dina,” ing kitab Daniel, iku minangka pralambang kekapiran, lan utawa, Roma kapir. Tembung “tamid” kang dipertalèkaké dadi “kang saben dina” dipigunakaké déning Daniel kaping lima. Tembung iku tansah dipigunakaké bebarengan karo sawijining pralambang kang kanthi bener dingertèni déning Miller minangka makili kapausan. Pralambang kapausan kang tansah katon gegandhèngan karo “kang saben dina,” diwakili déning rong pralambang. Apa waé carané, loro pralambang saka kakuwatan kapausan mau, loro-loroné padha nandhakaké kapausan, nanging sanajan mangkono, nalika Daniel migunakaké tembung “tamid” kang dipertalèkaké dadi “kang saben dina,” tembung iku tansah dipigunakaké bebarengan karo lan sadurungé pralambang kapausan. Pangerten Miller babagan “kang saben dina,” ing kitab Daniel, dadi dhasar saka struktur kang didelengé, kang adhedhasar loro kakuwatan kang njalari kasunyatan dadi sepi lan rusak, yaiku kekapiran kang banjur diterusaké déning kapausan. Pangenalan Miller yèn “kang saben dina,” ing kitab Daniel iku kekapiran, wis katakdiraké dadi sawijining pasulayan gedhé ing sajroning Adventisme, diwiwiti ing generasi kapindho Adventisme, kang diwiwiti ing taun 1888.

Bebener kenabian kapisan sing ditemokake déning Miller, kang dadi salah siji pérangan saka pangerten babagan 22 Oktober 1844, yaiku “pitung mangsa,” saka Imamat rolikur, lan iku dadi bebener kapisan saka bebener-bebener sing wis diadegaké déning Miller sing ditampik ing taun 1863. Panampikan iku miwiti generasi kapisan Adventisme, nalika padha wiwit nglembara lumantar ara-ara samun Laodikia. Generasi kapindho diwiwiti ing Konferènsi Umum Minneapolis ing taun 1888, lan sawisé pambrontakan sing kelakon ana ing kono, pakaryan setan kang nampik panandhané Miller ngenani “kang saben dina” minangka paganisme wiwit ing taun 1901. Pangerten sing bener babagan “kang saben dina” ora disingkiraké kanthi tuntas nganti sawisé sédahe nabi wadon iku, kang wis nandhesaké yèn panemu sing dipunajeng-ajengaké minangka lawan saka panemu Miller sing bener babagan

“kang saben dina” iku asalé saka “malaékat-malaékat sing diusir saka swarga.” Panampikan sing jangkep kelakon ing generasi katelu watara taun 1931. Generasi katelu wis diwiwiti kanthi terbité buku déning W. W. Prescott, kanthi irah-irahan, *The Doctrine of Christ*, sakcepete sawisé Konferènsi Alkitab 1919. Ing taun 1919, generasi katelu wiwit lan lumaku terus nganti terbité buku *Questions on Doctrine* ing taun 1957.

Sasampunipun pakaryanipun Miller dipesthèkakên lan dipunparingakên cetha ing kalih papanipun Habakkuk (bagan para perintis taun 1843 lan 1850), Gusti lajêng wiwit mbikak kayektèn bilih wonten satunggal malih, yaiku kakuwatan katiga ingkang ndadosakên karusakan, ingkang badhé ngetutakên paganisme lan kapapalan sarta ugi badhé nganiaya umatipun Allah.

“Liwat paganisme, lan banjur liwat Kapapaan, Iblis ngleksanakake kakuwatane sajrone pirang-pirang abad kanthi upaya nyirnakake para seksi Gusti Allah kang setya saka bumi. Para pagan lan para penganut kepausan digerakake déning roh naga kang padha. Bédané mung iki: Kapapaan, kanthi purwa-purwa ngabdi marang Gusti Allah, dadi mungsuh kang luwih mbebayani lan luwih kejem. Liwat sarana Romanisme, Iblis ndadekake jagad kaasta ing panawanan. Greja Gusti Allah kang ngakoni awake dhewe klebu kasapu mlebu ing barisan kasasaran iki, lan luwih saka sèwu taun umate Gusti Allah nandhang sangsara ana ing sangisoré bebenduning naga. Lan nalika Kapapaan, sawisé kakuwatane dirampas, kapeksa mandheg saka panyiksa, Yokanan nyumurupi ana kakuwasan anyar munggah kanggo nggemakaké swaraning naga, lan nerusaké pakaryan kang padha, yaiku pakaryan kang kejem lan kebak pitenah. Kakuwasan iki, yaiku kang pungkasan kang bakal perang nglawan greja lan angger-anggeré Gusti Allah, dilambangaké déning sawijining kéwan kang nduwèni sungu loro kaya cempen. Kéwan-kéwan sadurungé wis munggah saka segara, nanging kang iki munggah saka bumi, kang nggambaraké tuwuhé bangsa kang tentrem, yaiku bangsa kang dilambangaké mau. ‘Rong sungu kaya cempen’ iku kanthi cetha nggambaraké wataking Pamaréntah Amerika Sarékat, kaya kang katuduhaké ing loro asas dhasaré, yaiku Republikeanisme lan Protestanisme. Asas-asas iki dadi rahasia kakuwatan lan kamakmuran kita minangka sawijining bangsa. Wong-wong kang pisanan nemu papan pangayoman ing pasisir Amerika padha bungah awit wis tekan ing sawijining nagara kang bébas saka panjaluk angkuhé kepausan lan tirani pamaréntahan ratu. Padha netepaké kanggo ngedegaké sawijining pamaréntahan ing sandhuwuring dhasar kang amba, yaiku kabébasan sipil lan agama.” *Signs of the Times*, November 1, 1899.

Miller ora bisa ndeleng kakuwatan penganiaya katelu, lan marga saka iku bangunan pamikire durung jangkep, senadyan sampurna trep kanggo netepi pakaryane. Sister White nerangake manawa Miller iku utusan pilihané Allah, manawa ing pakaryané dhèwèké wis dilambangaké déning Élia lan Yokanan Pambaptis, ing panggilane marang pakaryané déning Élisa, lan ing patiné déning Musa. Sithik wong ing sajarah suci sing nuwuhake komentar kang nedahaké manawa para malaékat padha ngenteni ana ing sacedhak kuburané kanggo mbangkitaké wong-wong mau, nanging mangkono iki komentar ngenani Miller. Kasunyatan manawa pakaryané winates déning sajarah ing sajroning kono dhèwèké diangkat dudu

sawijining pratelan sing ngrèmèhaké Miller, nanging mung sawijining kabutuhan kang kudu diakoni, manawa pakaryané arep ditimbang ana ing pepadhangé sabda kenabiané Allah kang sejati.

Miller kaparingan pitedah malaekat sing mligi, kang ndadèkaké panjenengané saged nyusun sawijining rerangka nubuatan kang dhedhasar marang loro kakuwatan kang ngrusak, yaiku paganisme kang banjur disusul déning kepausan. Awit saka iku, nubuatan-nubuatan kang nandhani sajarah sawisé karusakan sing katindakake déning loro kakuwatan mau padha kasalahpahami déning Miller. Nanging ora siji waé saka kasalahpahaman mau mlebu ing loro lempeng suci Habakuk, ing ngendi dhasar-dhasar kang diadegaké lumantar pakaryané Miller kagambar kanthi cetha. Mulané ilham saged nyathet ngenani bagan taun 1843 yèn bagan iku katuntun déning asta Pangéran.

“Gusti ndhawuhaké marang aku yèn bagan taun 1843 iku dipandhegani déning astanipun piyambak, lan yèn ora ana pérangan siji waé saka iku kang kena diowahi; yèn angka-angka iku wis kaya kang dipun karsakaké déning Panjenengané. Yèn astanipun ngungkuli lan ndhelikaké sawijining kaluputan ing sawatara angka, satemah ora ana siji waé kang bisa ndeleng iku, nganti astanipun dipun singkiraké.

“Banjur aku weruh gegayutan karo ‘Daily,’ manawa tembung ‘sacrifice’ iku ditambahaké déning kawicaksanané manungsa, lan dudu kagungané teks; lan manawa Gusti maringaké pamawas kang bener bab iku marang wong-wong sing nglairaké panguwuh bab jam pangadilan. Nalika kasawijèn isih ana, sadurungé 1844, meh kabèh padha manunggal ing pamawas kang bener ngenani ‘Daily,’ nanging wiwit 1844, ana ing tengahing kacawuhan, pamawas-pamawas liyané wis dianut, lan pepeteng lan kacawuhan banjur nusul.” *Review and Herald*, November 1, 1850.

Bebener-bebener sing dirangkep déning Miller miturut pituduh para malaekat iku dipimpin déning Gusti, lan ing sajroning pangukuhan marang bagan 1843, inspirasi nyakup yèn pangertené Miller manawa “saben dina” makili paganisme iku bener. Lima kaping tembung Ibrani “tamid” sing dipertalèkaké minangka “saben dina,” katon ing kitab Daniel, lan tansah makili sesambungan antarané rong kakuwasan kang ngrusak lan ndadèkaké sepi, yaiku paganisme kang banjur diterusaké déning kepausan.

Pangretosané Miller ngenani “kang saben dina,” minangka pralambang kapingan, iku pancen wigati banget ing rerangka prophetis kang dipigunakaké déning dhèwèké, awit sesambungan runtut antarané kapingan kang banjur diterusaké déning kapapanan dadi titik acuané kanggo nyelarasaké sakabèhé wangsit kang dipuntuntun supaya dipahami déning dhèwèké.

Ing “wektu wekasan,” ing taun 1798, kitab Daniel kabukak segelé, lan pérangan utama sing déning Sister White dipunmangertosi minangka “pilar tengah” lan “dhasar” gerakan Advent, yaiku Daniel bab wolu, ayat patbelas.

“Kitab Suci sing ngungkuli kabeh liyane, kang dadi dhasar lan uga pilar utama saka pracaya Advent, yaiku pangandikan iki, ‘Nganti rong ewu telung atus dina; banjur papan

suci bakal disucekake.’ [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

Ayat kaping patbelas iku minangka wangsulane tumrap ayat kaping telulas, lan wangsulane iku ora ana tegesé tanpa konteks saka pitakonane mau.

Banjur aku krungu ana siji wong suci ngandika, lan wong suci liyane matur marang wong suci tartamtu kang lagi ngandika iku, “Suwene pira wahyu iku bakal kalakon bab kurban saben dina, lan panerak kang ndadèkaké kasunyatan sepi, nganti pasucèn lan bala wadya padha dipasrahaké supaya diidak-idak?” Lan dhèwèké ngandika marang aku, “Nganti rong èwu telung atus dina; sawisé iku pasucèn bakal disucekaké.” Daniel 8:13, 14.

Kaloro ayat iki minangka lambang tumuwuhe kawruh sing kaasilaké nalika kitab Daniel dibukak segelé ing “wektu wekasan,” ing taun 1798. Ayat kaping telulas mratelakaké loro kakuwasane sing njalari kasunyatan suwung, kang dadi dhasar Miller mbangun modhèl ramalané. Miller ngenali “kang saben dina,” ing ayat kaping telulas, minangka paganisme, lan “panerak sing njalari kasunyatan suwung” minangka kepausan. Wigati kanggo dimangertèni yèn modhèl ramalan sing para malaékat tuntun supaya Miller mangertèni iku, katandhakaké ing kaloro ayat sing makili tumuwuhe kawruh sing rawuh ing sajarah ing taun 1798. Nanging Miller ora diparengaké ndeleng kakuwasane sabanjuré sing bakal maju ing panggung ramalan lan nganiaya umaté Gusti Allah.

“Aku weruh manawa kéwan mawa sungu loro iku nduwèni cangkem naga, lan yèn kakuwatané ana ing sirahé, lan yèn putusan iku bakal metu saka cangkemé. Banjur aku weruh Sang Ibumé Para Sundel; yèn ibu iku dudu para putriné, nanging kapisah lan béda saka wong-wong mau. Dheweke wis nduwèni mangsané dhéwé, lan mangsa iku wis kepungkur, lan para putriné, yaiku sekte-sekte Protestan, dadi sing sabanjuré maju ing panggung lan nindakaké pikiran kang padha kaya kang diduwèni ibuné nalika dheweke nganiaya para suci. Aku weruh yèn kaya dene ibuné wus saya surut kakuwatané, para putriné wus saya tuwuh, lan ora suwé menèh wong-wong mau bakal ngleksanakaké kakuwatan kang biyèn tau dileksanakaké déning ibuné.” Spalding and Magan, 1.

Amarga ora bisa ndeleng kuwasa katelu, Miller kapeksa narik panemu-panemu kang cetha kliru. Miller ngenali kéwan saka segara ing Wahyu telulas minangka Roma pagan lan kéwan saka bumi minangka Roma kepausan. Panganggoné marang Wahyu pasal pitulas uga cacad merga ora bisa ndeleng sajarah kenabian kang ngluwahi kuwasa kang ngrusak kapindho, yaiku kepausan. Awit saka iku, nalika Miller ngenali kuwasa Romawi ing ramalané Daniel, dhèwèké nganggep kuwi minangka siji kuwasa kang teka ing rong tahap. Iku biyèn lan saiki dadi sawijining panganggon kang bener, nanging kuwi ngalangi dhèwèké mangertèni karajan-karajan ing ramalan Kitab Suci minangka apa waé kang ngluwahi karajan kaping papat kang dilambangaké déning Roma. Dhèwèké weruh lan ngenali manawa karajan kaping papat, yaiku Roma, nduwèni rong tahap, kang dilambangaké minangka Roma pagan lan Roma kepausan, nanging ora bisa ndeleng manawa Roma kepausan uga minangka karajan kaping lima kang banjur bakal diterusaké déning karajan kaping nem.

Ing Daniel pasal loro, golongan Millerite nggabungaké unsur-unsur karajan kaping lima saka ramalan Kitab Suci bebarengan karo karajan kaping papat. Ing tataran dhasar, panerapané wong-wong mau iku bener, nanging durung pepak, amarga panyebutan kapisan ngenani karajan-karajan ing ramalan Kitab Suci kudu sarujuk karo panyebutan pungkasan ngenani karajan-karajan ing ramalan Kitab Suci, awit Gusti Yesus, minangka Alfa lan Omega, tansah nggambaraké pungkasan kanthi wiwitan. Amarga ora bisa ndeleng bédané rong karajan sing lumaku kanthi runtut, mula Miller ora bisa mangertèni yèn Wahyu pasal rolas lagi nengenaké paganisme (naga), lan kéwan saka segara ing Wahyu pasal telulas minangka kapausan (kéwan), sarta kéwan bumi ing Wahyu pasal telulas minangka Protestantisme murtad (nabi palsu).

Miller ora bisa ndeleng naga, kéwan galak, lan nabi palsu minangka telung karajan sing lumaku kanthi runtut ing pasal rolas lan telulas saka Wahyu, mula déning logika kenabianné dhèwèké kepeksa nganggep yèn loro pasal mau dudu sawijining gambaran sing runtut bab telung kakuwasan sing nuntun jagad marang Armagedon. Pepadhang sing diparingaké marang Miller iku pepadhang kang sampurna kanggo generasiné, lan generasiné diuji déning pepadhang mau.

Cahyaning telung kakuwasan kang marakaké kasirnan (naga, kéwan galak, lan nabi palsu) kaparingaké marang Future for America nalika “wektu pungkasan,” ing taun 1989. Wacana ing kitab Daniel kang kawedhar sawisé ambruké Uni Soviet, minangka panggenapané Daniel pasal sewelas ayat patang puluh, iku minangka pepadhanging malaékat katelu, déné Miller wis kaparingan pepadhanging malaékat kapisan. Nem ayat pungkasan saka Daniel sewelas katitik minangka dhasar lan pilar tengahing gerakan Future for America, lan ayat patang puluh saka Daniel pasal sewelas ngringkes pepadhang mau, kaya déné ayat telulas lan patbelas saka Daniel pasal wolu ngringkes pepadhang kang kawedhar ing gerakan Millerite.

Lan ing mangsa wekasan, raja ing sisih kidul bakal nyerang dhèwèké; lan raja ing sisih lor bakal teka nglawan dhèwèké kaya prahara, karo kréta-kréta perang, lan karo pasukan jaran, lan karo akeh kapal; lan dhèwèké bakal lumebu ing negara-negara, lan bakal mbrebegi lan ngliwati. Daniel 11:40.

Ayat punika nedahaken satunggaling perang ingkang kawiwitan ing “wekdal pungkasan” ing taun 1798, antawisipun ratu ing kidul lan ratu ing lor. Ratu ing kidul nggambaraken Prancis ingkang ateistis, ingkang maringi tatu pejah dhateng kapausan ing taun punika piyambak. Kapausan wonten ing ngriki kagambaraken minangka ratu ing lor. Prancis, miturut pralambang kenabian ing taun 1798, inggih punika satunggal saking saprasepuluhing sepuluh karajan ing Daniel pasal pitu. Sepuluh karajan punika nggambaraken Roma kafir, lan Roma kafir nggambaraken naga. Kapausan (ratu ing lor) nggambaraken kéwan punika. Ayat punika nedahaken bilih ratu ing lor (kapausan), ingkang sampun kaparingi tatu pejahipun ing wiwitaning ayat punika, ing wekasanipun badhé males dhateng ratu ing kidul (ratu ateisme). Nalika kapausan punika nindakaken pambalesan, ratu ateisme sampun pindhah saking bangsa Prancis dhateng konfederasi Uni Soviet.

Prancis punika satunggaling bangsa, nanging nalika kapausan males dhateng ratu ing kidul ing ayat punika, ratu ing kidul dipunwastani minangka “negari-negari,” kados déné tilas Uni Soviet.

Nalika raja sisih lor (kapapan) nindakake pambalesan, iku nggawa “kreta,” “para jaranan,” lan “akeh kapal.” Krèta lan para jaranan iku pralambang kakuwatan militèr, lan kapal iku pralambang kakuwatan ékonomi. Kakuwatan sing mbentuk pakumpulan najis karo kapapan kanggo ngrubuhake Uni Sovyèt yaiku Amérika Sarékat, lan loro kakuwatané Amérika Sarékat ing Wahyu pasal telulas diidentifikasi minangka kabisané kanggo meksa jagad nampa tandha panguwasa kapapan lumantar kakuwatan gaman lan ékonomi. Wong-wong bakal dilarang tuku utawa adol tanpa tandha iku, lan salajengipun, tanpa tandha iku, wong-wong bakal dipatèni.

Ayat kaping patang puluh kanthi langsung netepaké naga (raja ing sisih kidul), kéwan galak (kapausan) lan nabi palsu (Amerika Sarékat). Ayat dhasar kanggo “wektu wekasan” ing taun 1989, ngenali telung kakuwatan sing ngrusak lan ndadèkaké sepi, kang nuntun donya marang Armagedon, kaya déné ayat-ayat dhasar saka gerakan Millerit ngenali loro kakuwatan sing ngrusak lan ndadèkaké sepi, yaiku paganisme sing banjur diterusaké déning papalisme.

Ayat punika dipunwiwiti kanthi peperangan antawisipun raja sisih kidul lan raja sisih lor. Ing wiwitan ayat punika (1798), raja sisih kidul ngalahaken, nanging wonten ing ayat punika, raja sisih lor males lan ngalahaken raja sisih kidul. Wiwitan ayat punika nandhani peperangan antawisipun raja sisih lor lan raja sisih kidul, lan ing pungkasaning piwulang ingkang kinandhut ing ayat punika, peperangan ingkang sami antawisipun raja sisih lor lan raja sisih kidul ugi kagambaraken, nanging kanthi asil ingkang kosok balen. Wiwitan punika nandhani “wektu wekasan” ing taun 1798, lan peperangan ing pungkasan punika nandhani “wektu wekasan” ing taun 1989. Ing salebeting paseksèn ingkang katulis, ayat punika ngemot tandha tanganipun Alfa lan Omega, wiwitan lan wekasan.

Sajarah nyata saka ayat iku terus lumaku ngluwihi ambruké Uni Soviet ing taun 1989, nganti tekan hukum Minggu ing ayat patang puluh siji. Ing hukum Minggu iku, uni telu-lapis Babil modern kawujud lumantar rerangkèn kadadéan kang cepet. Mulané ayat patang puluh diwiwiti nalika tatu pati ditibakaké ing taun 1798, lan sundel Tirus dilalèkaké. Sajarah kang dilambangaké déning ayat iku rampung sakabèhé ing hukum Minggu ing ayat patang puluh siji, ing kono tatu pati iku waras lan sundel Tirus kèlingan manèh. Tandha wiwitan lan pungkasan iku katulisan ora mung ing teks kang kapacak ana ing ayat iku, nanging uga ing sajarah pepak kang dilambangaké déning ayat iku. Ayat iku nemtokaké kerangka kenabian kang dhedhasar ora mung marang paganisme (naga) lan kapausan (kéwan galak), nanging uga mratélakaké susunan telung kakuwatan kang nggawé sepi kang nuntun jagad menyang Armagedon.

Rangkah profètisipun Miller ngumumaken tekaping pangadilan pamariksaanipun Gusti Allah, lan rangkah profètisipun Future for America ngumumaken tekaping pangadilan

eksekutifipun Gusti Allah. Ing “wektu wekasan” taun 1989, satunggaling prosès pangujian lan panyucèn telung undhakan wiwit lumampah nalika enem ayat pungkasan saking Daniel sewelas kabikak nalika ambrukipun Uni Sovyèt. Bédanipun Miller ingkang namung mirsani paganisme lan papalisme, nanging boten mirsani Protestantisme murtad, kedah dipunmangertosi supados saged mangertosi kanthi leres wahyu Kali Ulai ingkang kabikak ing taun 1798.

Kita badhé nerusaké panimbangan punika wonten ing artikel salajengipun.

“Kita ora duwe wektu kanggo kelangan. Mangsa-mangsa kang kebak kasangsan ana ing ngarepe kita. Donya lagi kagugah déning roh peperangan. Ora suwé manèh pemandhangan-pemandhangan kasangsan kang kasebut ing ramalan-ramalan bakal kelakon. Ramalan ing Daniel bab sewelas wis meh tekan marang kayektenan kang sampurna. Akèh saka sajarah kang wis dumadi minangka panggenapané ramalan iki bakal kaulang manèh.

“Ing ayat kaping telung puluh kaandharake sawijining kakuwasan sing ‘verses 30 through thirty-six quoted.’”

“Pemandhangan-pemandhangan kang sarupa karo kang diandharaké ing tembung-tembung iki bakal kalakon.” Manuscript Releases, nomer 13, 394.